

Kulmakivi

Suomen teologisen instituutin tiedotuslehti

2/2014

Ville Auvinen

26.3.2014

Kirkon tehtävä ja kilpaileva toiminta

Jokaisella organisaatiolla on oma perustehtävänsä. On ehkä pinnallista ajatella kirkkoa organisaationa muiden joukossa, onhan kirkko paljon enemmän. Se on Kristuksen ruumis, se on maailmanlaaja Jumalan valtakunta, se on uusi hengellinen temppele, jonka keskellä Jumala asuu ja vaikuttaa. Mutta kirkko on myös organisaatio, jolla on tehtävä, ja sille tehtävälle kirkon on oltava uskollinen.

Kirkon tehtävä on yksinkertaisesti määriteltä lähetyksessä: ”Menkää ja tehkää kaikki kansat minun opetuslapsikseni” (Matt. 28:18). Tehtävän toteuttamiseksi tarvittavat menetelmätkin on tehtävän antaja antanut valmiina: Kastakaa, opettakaa, julistakaa evankeliumia. Tätä perustehtävää on toteutettava lähellä ja kaukana, missä vain on Kristuksen lunastamia ihmisiä – siis kaikkialla maailmassa.

Kaikilla kristityillä ja eri kirkoilla ja kirkkokunnilla tulisi olla yksi ja yhteinen näky yhden ja yhteisen kirkon perustehtävän toteuttamisesta. Jos jossain joku Jumalan luoma ja Kristuksen lunastama löytää tienensä Kristuksen luo ja pelastuu, tai polvistuu ehtoollispöytänsä ja saa nauttia Kristuksen ruumiin ja veren pelastukseen ja vahvis-

tukseen, pitäisi sen olla kaikkien kristittyjen yhteinen ilo, vaikka tuo ihme tahtuisi jonkun toisen seurakunnan tai herätysliikkeen tai jopa kirkkokunnan piirissä. Nyt on kuitenkin ruvettu kirkollisissa yhteyksissä puhumaan ”kilpailevasta toiminnasta”, ja sellaista pyritään rajoittamaan hallinnollisin keinoin. Esimerkiksi luterilaisen herätysliikkeen tai muun järjestön jumalanpalvelusyhteisö saatetaan kokea paikallisseurakunnassa kilpailevana toimintana. Siksi sellaiselle ei voi antaa lupaa. On oikeastaan aika merkittävää, että nykyisessä vapauden ja yleisen sallivuuden ajassa kirkollinen hallinto pidättää itselleen oikeuden myöntää ehtoollisenjako-oikeuden – tai olla myöntämättä. Tai tuomittavaa on se, että kirkon viranhaltija – oman viranhoidon häiriintymättä – osallistuu liian aktiivisesti ”kilpailevaan toimintaan”. Ketähän tällainen kilpaileva toiminta – siis evankeliumin julistaminen ja ehtoollisen toimittaminen – oikein haittaa?

Opetuslapset kokivat kerran erään miehen harjoittavan kilpailevaa toimintaa, ja he halusivat estää moisen. ”Johannes sanoi hänelle: ”Opettaja, me näim-

me erään miehen ajavan pahoja henkiä ulos sinun nimessäsi. Me yritimme estää häntä, koska hän ei kuulu meihin.’ Mutta Jeesus vastasi: ‘Älkää estäkö häntä. Eihän yksikään, joka tekee voimateon minun nimessäni, voi heti perään puhua minusta pahaa. Joka ei ole meitä vastaan, on meidän puolellamme” (Mark. 9:38–40). Myös Paavali joutui kohtaamaan kilpaillevaa toimintaa, ja vielä sellaista, jonka motiivi oli varsin kyseenalainen. ”Jotkut tosin julistavat Kristusta vain kateudesta ja riidanhalusta, mutta toiset vilpittömin mielin. Nämä toimivat rakkaudesta, koska tietävät, että minun tehtäväni on puolustaa evankeliumia. Nuo toiset taas julistavat Kristusta juonittelunhalusta, epäpuhtain mielin, ja uskovat näin tuottavansa minulle murhetta täällä vankeudessa. Mutta ei sillä väliä! Minä iloitsen siitäkin, kunhan Kristusta vain kaikin tavoin julistetaan, oli tarkoitus vilpiton tai ei” (Fil.

1:15–18). Olisihan Paavali voinut käyttää apostolista valtaansa ja julistaa suorastaan kirotuiksi nuo pahansuovat kilpailijat. Sen sijaan hän kuitenkin iloitsee. Evankeliumi menee eteenpäin! Olisikohan Jeesuksen ja Paavalin asenteissa opittavaa?

Yleensä sellaisen ei tarvitse pelätä kilpailua, jonka oma tuote on kunnossa. Mistä siis kertoo se, että kirkollinen kilpaileva toiminta halutaan tukahduttaa hallinnollisin keinoin?

Kristus ei ole jaettu (1. Kor. 1:13). Ristin ja ylösnousemuksen pääsiäisen sanoma on sama kaikille ja kuuluu kaikille. Kristus on lähettänyt kirkkonsa julistamaan sitä kaikille. Jokaiselle riittää varmasti oma työsarkansa, jolla työtä on riittämiin – liikaakin. Siis innokkaasti Herran työhön kyräilemättä ja katselematta ympärille miettien, miten tuon toisen sanankylväjän työn saisi estettyä.

Kuva: Hilpi Jenu

Tiesikö Jeesus kuolevansa?

Timo Eskola

Mitä raamatuntutkijat tietävät Jeesuksesta? Raamattukiistan outona piirteenä on pidemmän aikaa ollut se tosiasia, että tutkijat näyttävät kaikista ihmisistä vähiten tietävän Jeesuksen opetuksista – vaikka juuri heidän pitäisi olla alan asiantuntijoita. Syy on aina ollut yksinkertainen. Liian radikaali Uuden testamentin lukeminen on johtanut Jeesuksen katoamiseen.

Pääsiäisen alla esille nousee väistämättä tärkeä kysymys Jeesuksen identiteetistä. Tiesikö Jeesus kuolevansa? Jotkut papit Suomessakin väittävät, että Jeesuksella ei ollut tarkoitusta kuolla kenenkään puolesta. Ateistit puolestaan pitävät jonkun puolesta kuolemista järjetömänä ajatuksena.

Markuksen evankeliumin lukijoille asia on yleensä selvä. Jeesus sanoo Ihmisen Pojan kuolevan sovintouhrina kansan puolesta. ”Ei Ihmisen Poikakaan tullut palveltavaksi, vaan palvelemaan ja antamaan henkensä lunnaiksi kaikkien puolesta.” (10:45).

Jeesuksen opetus Ihmisen Pojasta oli aikanaan yllättävä. Juutalaisten käsitysten mukaan Ihmisen Pojan olisi taivaallisena hahmona pitänyt olla sekä enkelien että ihmisten palvelema suuri taivaallinen sotapäällikkö. Jeesus luo opetuksellaan jyrkän kontrastin tuollaiseen käsitykseen väittäessään, että Ihmisen Pojan tehtävänä onkin itse asiassa antautua kärsimykseen vanhurskauden tuottamiseksi.

Miksi kärsimyksen piti tulla?

Jeesus tiesi kyllä kärsimyksen ajan koittaneen. Hänen sukulaisensa ja saarnaajays-tävänsä Johannes Kastaja oli otettu kiinni ja surmattu. Siksi Jeesuksella ei ollut tur-

hia toiveita siitä, että asiat voisivat mennä eteenpäin helposti. Hän puhui Johanneksesta Eliana, joka astui esiin viimeisen ahdistuksen aikana.

Markuksen evankeliumissa opetuslapset kysyvät Jeesukselta: ”Eivätkö lainopettajat sano, että Elia pitää tulla ensin?” Käännöksissä Jeesuksen vastaus tulkitaan yleensä myönteiseksi: ”Elia tulee ensin”, hän vastasi, ”ja panee kaiken taas kohdalleen.” Tämä käännös ei kuitenkaan kykene selittämään, miksi Jeesuksen lause jatkuu kielteisenä. Siksi onkin ehdotettu, että Jeesus aloittaa oman vastauksensa itse asiassa kysymyksellä. Dynaaminen käännös kohdasta kuuluisi seuraavasti:

”[Onko niin, että] Elia tulee ensin ja panee kaiken taas kohdalleen?”, hän vastasi. ”Mutta miksi sitten on kirjoitettu, että Ihmisen Poika joutuu paljon kärsimään ja kokemaan halveksuntaa? Kuulkaa, mitä sanon: Elia on jo tullut! Ihmiset vain tekivät hänelle, mitä tahtoivat, niin kuin hänestä on kirjoitettu.” (Mark. 9:11–13)

Onko siis niin, kuten jotkut juutalaiset teologit odottivat, että Elia tulee ja tuo Israelille rauhan ajan? Miksi sitten vihan aika kuitenkin jatkuu ja myös Ihmisen Poika joutuu kärsimään? Jeesus muotoilee vastauksensa samalla tavoin vastakohtaiseksi kuin toisaalla ihmisten kysyessä Daavidin pojasta ja Daavidin Herrasta. Ihmisille

muodostunut käsititys Vanhan testamentin tulkinnasta on virheelinen molemmissa kohdissa.

Elia kyllä tulee, ja on tullutkin, mutta rauhan aika ei ala välittömästi hänen mukaanaan. Sen sijaan Elia tuli aloittamaan viimeisen vihan aikakauden. Pelastuksen aikakausi tulee tähän maailmaan vain tämän kärsimyksen kautta.

Raamattutodistusten voima

Kun Jeesus opetti pelastuksen tuloista, hän vetosi aina Vanhaan testamenttiin. Ensinnäkin hän pitäytyi suurten profeettojen opetukseen siitä, että Israelin pakkosiirtolaisuus on vielä kesken. Ihmiset ovat eläneet Jumalan vihollisina, eikä tämä vihollisuuden aika ole koskaan täysin loppunut.

Danielin kirjaan vedoten hän on lisäksi julistanut, että Ihmisen Poika astuu esiin keskellä vainon aikaa ja joutuu itsekin tuhotuksi. Viimeinen vuosiviikko, josta profeetta puhuu pelastuksen hetkenä, tuottaa kuitenkin sovituksen pakkosiirtolaisuuden kansalle: "Sitten jumalattomuus päättyy, synnistä tulee loppu, pahat teot sovitetaan" (Dan. 9:24).

Kansan pahat teot täytyy sovittaa. Vanha testamentti oli luvannut, että Jumala itse astuu esiin ja tuottaa sovituksen ihmisille. Henkinen pakkosiirtolaisuus päättyy. Se päättyy samalla kaikilta, jotka on karkotettu Jumalan paratiisista.

Jeesus ja ahdistuksen todellisuus

Näiden näkemysten edessä johtopäätös on ilmeinen. Enää tutkimuksessa ei pohdita rationalismin ehdoilla, olisiko Jeesus voinut aavistaa myös oman kuolemansa. Sen sijaan Jeesuksen identiteetti on paljastunut uudesta näkökulmasta. Toista vaihtoehtoa ei hänelle enää ollut.

Jeesuksen mukaan Israelin uudistus ei voinut toteutua ilman kärsimyksen aikaa. Hän oli valmis seuraamaan Johannes Kastajan tietä, jotta pelastus voisi toteutua. Jumala tuo kyllä armon ajan, mutta se tulee sovituksen kautta. Herran kärsivän Palvelijan täytyy uhrata itsensä kansan syntien puolesta.

Omile oppilailleenkin Jeesus opetti samaa. Ottakaa ristinne, ja seuratkaa minua. Tätä lausetta ei tarvinnut keksiä vasta pääsiäisen jälkeen. Se oli todellisuutta jo ennen sitä – ja nimenomaan ennen sitä. Jeesus lähetti omansa kuin lampaat susien keskelle. Kuka tahansa saattoi joutua revittäväksi.

Jeesus eli siten varsin hirvittävän todellisuuden keskellä. Hän puhui usein siitä, miten Israel ”tappaa profeetat” ja ne sananviejät, jotka Jumala sille lähettää. Voi Israelia, hän huudahtaa. Jeesus tiesi joutuvansa uhriksi. Vastakkainasettelu tulee kärjistymään äärimmilleen.

Halsualta maailmalle

Teksti Tuomas J. Salo, kuva Martti Pyykönen

Jiska Gröhn on 24-vuotias teologian ylioppilas Keski-Pohjanmaalta. Erityisesti hän toivoo rukousta teologian opiskelijoiden puolesta. Tulevaisuudessa Jiska kenties hakeutuu lähetystyöhön.

Jiska on kotoisin Halsualta. Se on pieni paikkakunta Suomenselällä, Keski-Pohjanmaalla. Pienuutensa takia se on myös hyvin yhteisöllinen. Jiska kertoo, että Halsualla on moni asia järjestyksessä, varsinkin seurakunnallisella puolella. – ”Se on niitä harvoja paikkoja Suomessa, jossa saa olla ihan rauhassa.”

Halsualta Jiska muutti pois vuonna 2009, ja samoihin aikoihin hän meni myös naimisiin. Hänen muuttaessaan Espooseen taakse jäi myös vanha hengellinen koti, ja hänen täytyi etsiä uusi. Hän ajautui Sleyn piiriin, sillä siellä toiminta muistutti eniten vanhaa kotiseurakuntaa. Jälkeenpäin hän sai tosin kuulla, että Halsualla on vahvat evankeliset juuret. Muutamaa vuotta lukuun ottamatta hän onkin asunut Espoossa. Yhden vuoden hän asui Vetelissä, missä hän työskenteli Sleyn Keski-Pohjanmaan piiripastorin sijaisena. Toinen vuosi kului varusmiespalveluksessa, jonka hän suoritti varusmiespappina.

Jiskan harrastuksiin kuuluu tällä hetkellä kaikennäköinen ”Sley-aktivismi”.

sekä maanpuolustustyö. Jiska on mukana Upinniemen Alfa-kurssilla vapaaehtoisena. Kristinuskon perusasioihin keskittyvällä Alfa-kurssilla käy keskimäärin sata varusmiestä, parhaimmillaan 160.

Jiskan vaimo Petra on Evankelisten opiskelijoiden työntekijänä. Jiska harrastaa myös jonkin verran musiikkia, mutta mieliharrastus on kuitenkin harrasteauton korjailu ja sen toimintaan tutustuminen. Auto on tällä hetkellä Halsualla navetassa, sillä Espoossa ei oikein ole tilaa autoharrastukselle.

Opinnoissaan Jiska usein tuskailee, millä tavalla opinnoista voisi olla hyötyä tulevissa tehtävissä. Esimerkiksi eksegetiikan luennoilla hän usein pohtii: – ”Jos minä joskus teen saarnaa tästä aiheesta, niin mitä hyötyä tästä luennosta on?” Häntä harmittaa tiedekunnan tarjoaman koulutuksen suppeus erityisesti sielunhoidon opinnoissa. Jiskan mielestä juuri STI antaa sitä koulutusta, jota työssä tarvitaan.

Samalla hän haluaa mainita STI:n haraudet, joista uusin on aamun rukoushet-

ki, laudes. – ”Se on antanut todella paljon”. Jiska toteaa, että pastorien lisäksi myös teologian opiskelijoiden puolesta on hyvä rukoilla. Hän pitää opintoja tärkeinä tulevan viranhoidon kannalta, sillä tänä aikana on mahdollista saada syvälinen ote teologiasta. – ”Se on perusedellytys, eikä se onnistu ilman Jumalan armoa. Siksi rukous on oikein paikallaan tässä.”

Tulevaisuudessa hämmöttää mahdollinen lähetyskutsu. Gröhnin pariskunnalle saapuivat juuri lähetyskurssin hakulomakkeet, ja niitä hän on vaimonsa kanssa ruvennut täyttämään. – ”Siitä voi tulla jotain, tai sitten ei.” Lähetystyö on vahvasti Jiskan sydämellä, vaikkei mikään lähetyskenttä olekaan hänelle vielä tuttu. Syksyllä hän kuitenkin aikoo käydä Keniassa opintojen merkeissä. Matongon teologisessa seminaarissa alkaa silloin uusi kurssi, ja

Jiska aikoo haastatella uusia opiskelijoita kandidaatin tutkielmaansa varten. Hän toivoo voivansa haastatella samoja opiskelijoita myöhemmin pro gradu -tutkielmaa varten.

Jiskalla ei ole mitään erityistä suosikki-kohtaa Raamatussa, mutta psalmeista hän on aina pitänyt. Samoin puhuttelevia ovat olleet Ilmestyskirjan taivaasta kertovat kohdat, erityisesti luvuissa 7 ja 21. Vaimon vihkisormukseen on lisäksi kaiverrettu Johanneksen ensimmäisen kirjeen kohta: ”Me rakastamme, koska Jumala on ensin rakastanut meitä.” (1. Joh. 4:19) Kulmakiven lukijoille Jiska tahtoo toivottaa siunattua pääsiäistä. – ”Me odotamme Herran pääsiäistä, ja siitä on syytä iloita oikein kunnolla. Ylösnousemus on kova juttu.”

Kuvat: Hilpi Jenu

”Jumala, miksi?”

Ville Auvinen

kirjoittajien rukoukset löytävät liittymäkohdan meidän sydämessämme, ja meidän joskus muodoton hätämme saa muodon ja sanat. Kärsimys on syntiinlangenneessa maailmassa tosiasia – myös Jumalan omien elämässä.

Miksi rakastava Jumala sallii kärsimyksen? Taas yksi miksi-kysymys. Vaikeaan kysymykseen on annettu monia vastauksia, mutta kaikenkattavaa ja kaikkia tyydyttävää vastausta ei kukaan ole pystynyt antamaan. Joskus kärsimys vetää lähemmäs Jumalaa. Joskus kärsimys on Jumalan kasvattavaa kuritusta. Joskus jälkikäteen voi nähdä siihen kätketyn siunauksen. Joskus kärsimyksestä oppii jopa kiittämään. Suurinta armoa on kuulemma se, kun voi jo etukäteen kiittää tulevista kärsimyksistä. Kovin usein miksi-kysymykset jäävät kuitenkin ilman vastausta.

Viime kädessä kärsivä ihminen voi löytää avun hätänsä keskellä siitä, että hän saa rehellisesti ja avoimesti huutaa tuskansa Jumalalle niin kuin psalmien rukoilijat. Jumalan edessä ei tarvitse näytellä iloista ja onnellista, jos sydän on haavoilla. Kärsivä rukoilija saa luottaa sii-

”Jumala, miksi?” ”Jumala, kuinka kauan?” Nämä kaksi kysymystä toistuvat usein psalmeissa ja Vanhan testamentin profeettojen rukouksissa. Hädän ja kärsimyksen keskeltä nousevat tuskaiset huudot Jumalan puoleen eivät ole koskaan olleet Jumalan omille vieraita. Menestysteologia ei ole raamatullista teologiaa. Psalmien rukoilijat joutuivat usein kokemaan tuskaa ja huutamaan Jumalan puoleen syntiensä syvyydestä, sairautensa keskeltä tai pahojen vihollisten ahdistamana, ja Jumalan kansa on aina lukenut psalmeja omina rukouksinaan Jumalalle. Niin mekin saamme tehdä. Psalmin-

– kärsimyksen ongelmasta

hen, että Jumala kuulee rukoukset. Vaikka elämäntilanne ei heti paranisikaan, vaikka sairaus ei väistyisi tai kipu helpottaisi, vaikka kiusaavat ihmiset eivät muuttuisi mukavammiksi, hän saa kuitenkin uskoa ja ajatella: ”Asiani on nyt hyvän Jumalan tiedossa. Hän tekee minulle niin kuin on minulle parasta, ja ajallaan hän tuo minulle avun. Jos ei tässä ajassa niin ainakin kerran taivaassa, jossa kaikki entinen unohdetaan ja kyyneleet pyyhitään pois.” Siihen psalmien rukoilijatkin turvasivat, ja niin uskoi ja toivoi myös kaiken menettänyt Job, joka nosti katseensa elämän ja kuoleman rajan toiselle puolen ja sanoi: ”Minä tiedän, että Lunastajani elää. Hän sanoo viimeisen sanan maan päällä. Ja sitten, kun minun nahkani on riekaleina ja minun lihani on riistetty irti, minä saan nähdä Jumalan, saan katsella häntä omin silmin, ja silmäni näkevät: hän ei ole minulle outo. Tätä minun sydämeni kaipaa.” (Job. 19:25–27)

Jumalan merkillisin vastaus kärsimykseen on siinä, että hän itse tuli ihmiseksi – kärsimään. Jumala ei vain salli meidän kärsimystämme, vaan hän tulee kärsimään meidän kanssamme. Hän, jolla oli Jumalan muoto, luopui omastaan ja tuli ihmiseksi, otti orjan muodon ja oli kuuliainen ristinkuolemaan asti (Fil. 2:5–11). Ja mikä käsittämättömintä, Jumalan Poika joutuu huutamaan ristillä Psalmin

22 kärsivän rukoilijan kanssa: ”Jumalani, Jumalani, miksi hylkäsit minut?” (Mark. 15:34). Jumalan Poikakin huutaa Isälleen: ”Miksi?” Kaikessa kauheudessaan Jeesuksen huuto ei kuitenkaan ole toivoton. Psalmin 22 rukoilija saa kuitenkin lopulta avun hätäänsä, ja hän tahtoo kiittää siitä Jumalaa ja julistaa Herran nimeä veljelleen seurakunnan keskellä. Jeesuksenkin tuskaisessa huudossa on jo ikään kuin siemenenä kolmannen päivän ihme. Elämän ja kuoleman Herra kuulee huudot ja herättää Poikansa kuolleista. Siinä on myös meidän toivomme elämän vaikeuksien keskellä. Meidät on kasteessa ja uskossa liitetty Kristukseen, niin että hänen tiensä on myös meidän tiemme. Se tie vie monen ahdistuksen ja kuoleman kautta lopulta uuteen elämään, jossa ei ole kärsimystä eikä kuolemaa.

Uusateismin monet muodot – STI mukana kirkon seminaarissa

Uusateismi saa jatkuvasti uusia muotoja. Niitä pohdittiin Kirkon tutkimuskeskuksen Kiistelty usko -seminaarissa Tampereella maaliskuun alussa. Myös STI:n tutkija Timo Eskola piti seminaarissa alustuksen, joka käsitteli uusateismin erityispiirteitä. Ateismi ei ole yksi suuntaus. Sen sijaan joudumme puhumaan monista eri aatteista, jotka kaikki omaksuvat erilaisia lähtökohtia.

Tuskaisa ateismi

Uusateismista esiintyy ensinnäkin ahdistunut versio. Se tunnistaa maailman hädän, mutta ei löydä syytä siihen. Tieteellinen maailmankuva on vienyt luottamuksen hyvään luomistekoon, mutta ihmiskunnan pahuus on jäänyt jäljelle. Tällöin jäljelle jää vain huonoja vaihtoehtoja. Kysymys on perinteinen. Miksi maailmassa on pahuutta, vaikka Jumalan pitäisi olla hyvä?

Ateisti kieltää Jumalan maailman kurjuuden nimissä. Varsinaisen ateismin kannalta asiaan jää kuitenkin ongelma: ateistit jäävät kiinni jumalakäsitykseen. Jumala on pakko olettaa, jotta olisi joku, jota syyttää maailman pahuudesta.

Tuskaisa ateismi uskoo Jumalaan, jotta voisi kieltää hänet. Muussa tapauksessa hän ihminen itse olisi vastuussa pahasta.

Naturalistinen ateismi

Brittiläisen Bertrand Russellin maailma on kylmä ja iloton paikka. Russell kirjoitti aikanaan: “Lyhyt ja voimaton on ihmisen elämä; hänen itsensä ja hänen rotunsa ylle lankeaa hidas, varma tuomio armottomana ja synkkänä. Sokeana hyvälle ja pahal-

le, piittaamatta tuhosta, kaikkivaltias materia työntyy eteenpäin säälimättömällä tiellään.”

Todellinen materialismi on sokea hyvälle ja pahalle. Osana materian ketjua ihminen voi vain yrittää keksiä ajanvietettä ennen häviämistään. Tämä on kovin synkkä ateismin muoto. Uusateisteista oikeastaan vain John Gray seuraa tätä katsomusta.

Gray vastaa rehellisesti: me olemme eläimiä, ei pidä etsiä muuta. Eläimet eivät etsi elämän tarkoitusta. Jos haluat etsiä moraalin perusteita, toteaa Gray, katso eläimiä. Kunnan ateisti jää eloonjäämististelun jalkoihin.

Moraalia etsimässä

Dawkinsin tavoin monet uusateistit ovat moraalin suhteen ristiriitaisia. He hylkäävät ensin Jumalan ja näennäisesti myös Jumalan moraalikäskyt Raamatussa. Samat ajattelijat eivät halua kuitenkaan alistua darvinistiseen satunnaisuuteen. He edellyttävät ihmisyyden, jotta voisivat perustella korkean moraalin.

Filosofisesti asetelma on jälleen vaikea. Ihmisyydelle ei varsinaisesti ole perustetta, koska valittu maailmankuva ei nosta yksilöä lauman yläpuolelle eikä välitä massojen tuhosta. Kaikesta huolimatta Dawkins palaa suorastaan Vuorisaarnan ihanteisiin kuvatessaan maailmassa toimivaa rakkautta. Hän tekee ateistin uskon hypyn: “ihmiset pysyvät hyvinä, kun Jumala ei havainnoi ja valvo heitä”. Nämä ateistit eivät voi koskaan hyväksyä sitä, että ihminen olisi vain eläin – eivätkä siksi pääse irti kristinuskosta.

Vuoden 2013 vuosikertomuksesta poimittua

Viime vuoden vuosikertomus tilinpäätöksineen on käsitelty STI:n hallituksessa maaliskuun alussa. Huhtikuussa on tilintarkastus, ja yhdistyksen vuosikokous käsittelee vielä asiakirjat 21.5. pidettävässä kevätkokouksessa, jonne myös tukijäsenet ovat tervetulleita.

Tukijäseniä oli vuoden lopussa 2 453. Määrä on vähentynyt jonkin verran edellisvuodesta.

Tilikauden tulos oli poistojen jälkeen 761 euroa alijäämäinen. Voimme vuosi vuoden jälkeen vain kiitollisina ihmetellä, miten kaikista taloudellisista velvoitteista on jälleen selvitty.

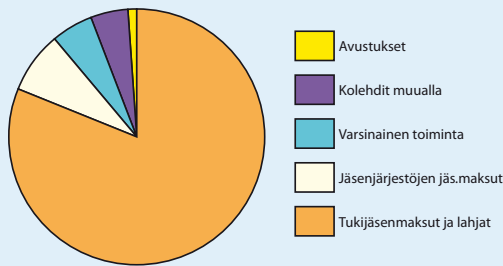
Kirjastossa oli vuoden lopussa 20 182 nidettä. Kirjaston kirjoja voi hakea STI:n nettisivuilta www.sti.fi.

Vuosikertomus löytyy sivuilta www.sti.fi valikosta STI.

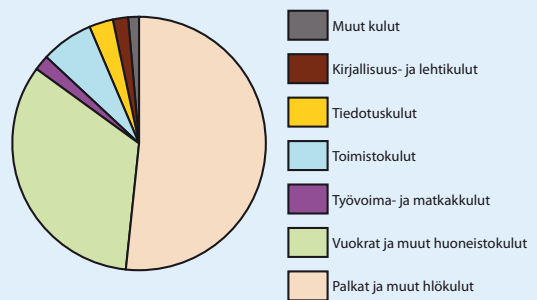
Opiskelijoita kävi STI:ssä lukuvuonna 2012–2013 121 eri henkilöä, joista hieman vajaa puolet oli kahdeksan viimeisen vuosikurssin teologian opiskelijoita ja toinen puoli joko ennen vuotta 2005 opintonsa aloittaneita tai muita luennoista kiinnostuneita. Opiskelijoista miehiä oli 3/4 ja naisia 1/4.

Luennoitsijoina oli 27 oman alansa asiantuntijaa, heistä 11 teologian tohtoreita.

TUOTOT 2013

KULUT 2013

Suomen teologisen instituutin sääntömääräinen

KEVÄTKOKOUS

pidetään keskiviikkona 21.5. klo 16 STI:ssä

Käsiteltävänä on vuoden 2013 vuosikertomus tilinpäätöksineen.

Päätösvalta on jäsenjärjestöjen edustajilla, mutta myös kaikki tukijäsenet ovat tervetulleita.

OPISKELIJAN SUUSTA

”Tässä olen enkä muuta voi”

Pieni ihminen, erityisopettaja maaseudulta, on tullut pääkaupunkiin opiskelemaan teologiaa. Kotona Kankaanpäässä elelevät perheen isä ja lukiota käyvä jääkiekkoilija Johannes. Keskimmäinen, Tuomas, on vielä vähän aikaa armeijassa. Vanhin, Elviira Harrintytär, asuu autetussa asuntolassa aivan lähellä lapsuudenkotiaan.

”Missä kuljenkin, olen sinun edessäsi”. Lopulta kaikki mitä elämässäni on tapahtunut, on ollut Jumalan hyvää johdatusta, vaikka en sitä aina ole ymmärtänytkaan. Tässä maallisessa elämässä ”kolme kovaa koota”: kaste, kummit ja koti ovat olleet hyvänä perustana siitakin huolimatta, että uskovaiseksi itseään kokevia ei joukossa ole. Esirukous, iltarukous ja perheyhteys ovat kantaneet, ja olen saanut kasvaa turvallisessa ympäristössä elämän kolhujenkin keskellä aina tähän päivään asti. Vielä täsmentymätön graduaiheeni koskettaa myös lapsia. Kysymys kuuluu: ”Miten lapsi voi?”

”Kuuliainen Jumalalle”. Elävä Jumala kokosi elämäni sirpaleet ja rakkaudessaan yhdisti ne uudeksi. Jeesus on siitä asti ollut kulmakivi, joka kantaa kaiken ja jonka kautta saan tulla tuntemaan Totuuden Hengen. Kuinka rakas onkaan tuo virsi ”Totuuden Henki, johda sinä meitä”, jota aikanaan Porin Cygnaeuksen kansakoulussa veisattiin aamuvirtenä! Elävä Jumala antoi elämän, tapahtukoon siis hänen hyvä tahtonsa tänäänkin. Avatulla tiellä voi luottavaisin mielin rohkeasti kulkea.

”Herää valvomaan ja vahvista muita”. Kun uskossa rukoilemme Jumalan johdatusta, Hän avaa ymmärrystämme, niin kuin hyväksi näkee, askel askeleelta. Jumala on Sanansa kautta, hyvin konkreettisella tavalla, kutsunut minua tehtävään. Tämän ymmärryksen olen kätkenyt sydämeeni odottamaan Jumalan huolenpitoa. Ja Jumala toimii, joka päivä, joka hetki. Hän ei jätä kesken sitä, minkä on aloittanut. Koen että tämä kirjoitukseni on yksi rukousvastaus. ”Jumalan armosta olen se, mikä olen”, sanoo Paavali kirjeessään Korintin seurakunnalle (1. Kor. 15). Paavali koki omalla tavallaan olevansa vähäinen apostoli apostolien joukossa. Jaan tuon kokemuksen hänen kanssaan. Meidän ei kuitenkaan tarvitse olla huolissamme riittämättömydestämme (Room. 8). Merkittävintä kaikessa on se, mikä Paavalillekin oli tärkeintä: että kansa uskoisi Jeesuksen ristiin ja ylösnousemukseen. Ainoa mikä kadottaa on se, että Jeesus ei kelpaa.

”Miten siis lapsi voi!” Hyvät ystävät, on ollut ilo olla mukana STI:n asiantuntevassa, turvallisessa ja huumorintajuisessa Jeesuksen seurakunnassa. Maallisessa elämässämme lastemme hyvinvoinnin tulee olla etusijalla, kurissa ja rakkaudessa. Erityisesti meidän tehtävämme on huolehtia ihmiseksi tulleen Jumalamme, Jeesuksen Kristuksen, hyvinvoinnista maailmassa. Siihen meidän kaikkien tulee yhdessä voimavaramme kohdentaa.

Minna Marjaniemi, teol. yo

PÄÄN TIETOA JA SIELUN RAVINTOA

STI:n jäsenjärjestöjen johtajat kirjoittavat vuorollaan tälle palstalle.

Valmiina matkaan (Joh. 12: 25–33)

Jokainen perhelomalla ollut tietää, millaisia valmisteluja reissulle lähteminen vaatii. Tulee ratkaista, kuka hoitaa poissa ollessa koiraa, kuka kastelee kukat tai ruokkii kultakalat. Kimpsujen ja kampsujen kanssa pitäisi vielä ehtiä lentokentälle ja ajoissa lähtöportille.

Paastonajan evankeliumiteksteissä kerrotaan Jeesuksen viimeisestä matkasta. Hän kulkee kohti Golgatan keskimmäistä ristiä. Kun katsomme hyvää elokuvaa tai luemme romaania, saatamme joskus unohtaa istuvamme leffateatterissa tai olohuoneen sohvalla. Samoin raamatuntekstien äärellä voimme tulla vedetyksi mukaan tapahtumien kulkuun. Näin koemme paastonajan vaiheet ja niissä esiintyvät ihmiset todellisina. Jumalan Pyhä Henki puhuu tekstien kautta elämämme arkitodellisuuteen.

Heprean kielen mietiskelyä tarkoittava sana on kirjaimellisesti ”märehtiä”. Kun märehdimme paastonajan tekstejä, ne muuttuvat siunausten lähteiksi. Huomamme, että Jeesus Kristus käy ristintien läpi minun tähteni! Minä en ole sivullinen vaan aktiivisesti osallinen. Juuri minut kutsutaan ristin luokse ja ylösnousemuksen todistajaksi. Sana ylittää ajan ja paikan ulottuvuudet.

Oletko koskaan miettinyt, miten Jeesus valmistautui paastonaikamme tapahtumiin, tähän piinalliseen matkaan? Toki valmisteluihin kuuluu Jeesuksen elämän 30 ensimmäistä hiljaista vuotta, jolloin hän kasvoi viisaudessa. Kuitenkin Jeesuksen matkavalmistelut alkoivat jo ennen maailman luomista! Jo ennen syntiinlankeemusta oli pelastussuunnitelma olemassa. Ilmestyskirja 13:8 kertoo, miten pelastuneiden nimet ovat maailman luomisesta alkaen kirjoitettuna teurastetun Karitsan elämänkirjaan. Jo ennen kuin maailma luotiin Jumala tiesi, että Karitsa tulee kärsimään ja hänet teurastetaan! Miksi näin perusteellinen valmistelu? Siksi koska Jumalan kirkkaus tulee kaikkein voimakkaimmin esille tavassa, miten hän armahtaa koko ihmiskunnan oman poikansa ristinkuoleman tähden.

Jeesuksen kuolema ei ollut mikään suunnitelma B, joka toteutui ihmiskunnan syntiinlankeemuksen jälkeen. Päinvastoin, Jeesuksen ristinkuolema oli Jumalan A-suunnitelma. Mitään suurempaa tapaa Kolmiyhäinen Jumala ei olisi voinut suunnitella osoittaakseen kirkkauttansa kuin armo – ansioton rakkaus minun osakseni (Ef. 1:4–6). Koko Jumalan luomistyö tähtäsi ristille ja ylösnousemuksen aamuun. Paastonaikana olemme siis maailmanhistorian ylivoimaisesti merkittävemmän tapahtuman äärellä. Risti on koko ihmiskunnan historian käännepeiste. Siellä sovitettiin syntimme. Siellä Jumala sai kuolemasta ja sielunvihollisesta niskalenkin.

Sinäkin saat seurata Jeesusta kulkemalla samanlaista tietä kuin hän. ”*Missä minä olen, siellä on oleva myös palvelijani.*” Jeesuksen tie oli vaikea. Sellainen on meidänkin tiemme aika ajoin. Mutta se tie vie perille!

Jussi Miettinen, OPKOn pääsihteeri

NETTIADRESSI PERINTEISEN AVIOLIITOKÄSITYKSEN PUOLESTA

Maassamme keskustellaan avioliittolaista ja niin sanotun tasa-arvoisen avioliittolain laatimisesta. Tällä hetkellä asia on eduskunnan käsittelyssä. Netissä on mahdollisuus allekirjoittaa adressi perinteisen avioliitonäkemyksen puolesta osoitteessa:

www.adressit.com/avioliitto_on_naisen_ja_miehen_valinen_julkinen_liitto.

Adressilla on nyt vähän vajaa 45 000 allekirjoittajaa. Jos et ole vielä allekirjoittanut ja koet asian tärkeäksi, käythän allekirjoittamassa.

VALMENNUSKURSSI TEOLOGISEEN

Kurssilla käsitellään pääsykoekirjat, hiotaan luku- ja vastaustekniikkaa aineistokokeeseen sekä selvitetään teologian opiskelun pulma-kohtia. Opettajina Timo Eskola, Ville Auvinen, Lauri Vartiainen ja Veli-Matti Kujala.

Kurssi on tarkoitettu Helsingin yliopiston teologiseen tiedekuntaan pyrkiville. **Katso koko ohjelma www.sro.fi.**

Kurssi järjestetään Suomen Raamattuopistossa Kauniaisissa 22.-25.4.

Ilmoittautumiset 14.4. mennessä
p. 09 5123 910, info@sro.fi.
Hinta 95 €. Mahdollisuus yöpymiseen ja ruokailuun.

Järjestäjät: Sro, Opko ja Tied.

Suomen Raamattuopisto,
Helsingintie 10, 02700 Kaunainen

VIERAILUT

Ville Auvinen

Iltamessut Pyhän Sydämen kappelissa, Helsingin Kalliossa parittomien viikkojen tiistaisin klo 18.30.

13.4. Turku, Lutherin kirkko, saarna

18.4. Hämeenlinna, Luther-talo, ristinjuhla

23.4. SRO, preppauskurssi

23.4. Vihti, Arki-ilta

7.5. Espoo, Ristin kilta

18.5. Turku, Lutherin kirkko, messu

Timo Eskola

23.-24.4. SRO, preppauskurssi

18.7. Rukoilevaisten nuoret, Harjavalta

11.8. Sley, Karkku, teologiset päivät

MAKUPALA

STI:n arkistojen aarteista

Jumalan lupaukset ei ole tyhjennetyt vaikka ne ovat täytetyt, waan owat yhtä lujat ja runsaat kuin ennenkin ja me saamme odottaa niitten täyttämistä wiefäkin. Parhaimmatkin ihmisten lupaukset owat kuin säiliöt, joissa wain on sattumoinen wara tai wara yhdeksi kerraksi, mutta Jumalan lupaukset eiwät milloinkaan loppu, otat niistä vaikka kaiken mikä niissä näytti olewan. Ne owat sittenkin aiwan niin täydet kuin ne alkuperäisestikin oliwat.

C. H. Spurgeon: Tähtikäpätä. Sitomain joukosta poimittuja. Porwoossa 1891.

SUOMEN TEOLOGINEN INSTITUUTTI

Osoite

Kaisaniemenkatu 13 A 4. kerros
00100 Helsinki

Puhelin

09 668 9550

Faksi

09 6689 5555

Sähköpostit

sti@sti.fi, etunimi.sukunimi@sti.fi

Kotisivu

www.sti.fi

Pankkitilit

Danske Bank:
FI74 8000 1100 5642 45, BIC: DABAFIHH
Nordea:
FI66 1555 3000 1169 14, BIC: NDEAFIHH

Työntekijät

pääsihteeri Ville Auvinen (044 045 6778)
tutkija Timo Eskola (koti 019 722 702)
sihteeri Kirsi Sell

Aukiolo: lukukausien aikana klo 9–19

Teologinen tutkimus- ja koulutuskeskus.
Luentotoimintaa, kirjasto ja lukusali sekä seurakuntavierailuja

Julkaisee IUSTITIA-nimistä teologista aikakauskirjaa. Tiedotuslehti KULMAKIVI lähetetään tukijäsenille kuusi kertaa vuodessa.

Hallituksen puheenjohtaja

lähetysohjohtaja Mika Tuovinen

Jäsenjärjestöt

Ev.-lut. Lähetysyhdistys Kylväjä
Länsi-Suomen Rukoilevaisten Yhdistys
Suomen Ev.lut. Opiskelija- ja Koululaislähetys
Medialähetys Sanansaattajat
Suomen Ev.lut. Kansanlähetys
Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys
Suomen Raamattuopisto
Svenska Lutherska Evangeliföreningen i Finland

Talous vapaaehtoisen kannatuksen varassa. Vuositukijäsenmaksu 35 euroa (opiskelijat 10 euroa, yhteisöt 100 euroa). Ottaa vastaan kirjalahjoituksia, avustuksia ja testamentteja.

Rahankeräyslupa 2020/2013/1760

Poliisihallituksen arpajaishallinto on myöntänyt STI:lle 6.7.2013 luvan koko Suomen alueella Ahvenanmaata lukuun ottamatta 7.6.2013–31.12.2014 järjestettävälle rahankeräykselle. Varat käytetään teologiseen ja pastoraaliseen koulutukseen, julistus- ja julkaisutoimintaan sekä kirjastopalvelujen ylläpitämiseen.

Lehden taitto

Kirsi Sell

Painopaikka

Kirjapaino Hermes Oy

ISSN-L 2243-0733, ISSN 2243-0733 (painettu)
ISSN 2243-0741 (verkkójulkaisu)

SUOMEN TEOLOGINEN
INSTITUUTTI
Kaisaniemenkatu 13 A
00100 HELSINKI

Itella Green

*Avinkomme ylös nousi,
paistaa voittovuorella.
Lämmin valo sieltä loistaa,
surut, murheet hajottaa.
Kokoon tulkaa, taivaan linnut,
suvi-ilmaan puhtaaseen.
Visertäkää, pienet leivot,
vii nipuussa tuoreessa.*

Virsi 105:1

Kansikuvat: Hilpi Jenu